

GRAUDŪS VERKSMAI

VERSTI
VYSKUPO A. BARANAUSKO

VIENUOLIKTAS LEIDIMAS

Š. KAZIMIERO DR-JOS LEIDINYS Nr. 673
KAUNAS — — — — 1936 — — — — METAI

GRAUDŪS VERKSMAI

VERSTI
VYSKUPO A. BARANAUSKO

VIENUOLIKTAS LEIDIMAS

ŠVENTO KAZIMIERO DRAUGIJOS LEIDINYS NR. 673

KAUNAS 1937 METAI

245
Gr-141

IMPRIMATUR

Nr. 367.

Datum Kaunae, die 22 februarii 1937 an.

(L. S.)

K. Šaulys,
Vic. generalis

Plungės rajono savivaldybės
VIEŠOJI BIBLIOTEKA

10/965-3

Spaudė „Šviesos“ sp. Kaune, Jakšto 2

Graudūs Verksmai

a r b a

*Pasižadīnimas apmąstyti Viešpaties
Kristaus kančią*

GRAUDŲ verksmą padarykim,
Mūsų širdis sugraudinkim.
Mūsų širdis sugraudinkim.

Akių versmės atsiverkit,
Ašarose mus panerkit.

Saulė temsta, žvaigždės blyksta,
Šviesa štai pasauly nyksta.

Šventi angelai nuliūde,
Gailiame verksme paplūde.

Uolos trūko, žemė judo,
Numirėliai atsibudo.

Kogi taip žemė sudrebo?
Ko pasaulis taip nustebo?

Jėzaus sopulius pajuto,
Iš gilaus skausmo sukruto.

O Jėzau, kraujais aplietas,
Trupink mūsų širdis kietas!

Suteptas sielas purvuose
Apmazgok savo kraujuose.

Tegul mūsu širdys plyšta
Ir į kaltes nebegrižta.

PIRMOJI DALIS

Intencija

Dievo malonei padedant, pasižadinę širdies gailestį už savo nusidėjimus, su karštu jausmu paveskime Dangiškojo Tėvo garbei šitą karčiausios Viešpaties Jėzaus kančios atsiminimą ir nusižeminę dėkokime Jam už taip didelį ir neapsakomą žmonių giminės pamilimą, kad teikėsi atsiųsti mums savo Vienatinį Sūnų, idant, prisiėmęs žmogaus prigimimą, atlygintų Dievo teisybei, taip baisiai kentėdamas ir mirdamas ant kryžiaus.

Taipogi paveskime šitą apmąstymą pagarbinimui Švenčiausios Panos Marijos, Sopulingosios Dievo Motinos, ir visų Šventųjų, ypač tų, kurie karščiau meldavosi į Viešpaties Jėzaus kančią.

Pirmiausia, šitoje dalyje pažiūrėkime, ką Viešpats Jėzus iškentėjo nuo Maldos Alyvų Darželyje iki neteisینگam Jo apskundimui žydų teismui.

Visus tuos išniekinimus paveskime
pačiam dėl mūsų kentėjusiam Jėzui
už šventą Katalikų Bažnyčią ir už
Josios paaukštinimą, prašydami atvir-
timo visų švento kryžiaus priešininkų
ir susipratimo netikinčiųjų.

G I E S M Ė

SOPA Man širdį, siela im' liūdėti:
Saldžiausis Jėzus ruošiasi kentėti.
Darželyj klūpo, kraujais prakaituoja,

Širdis alpuoja.

Bučiuoja Jėzų išdaviks nedoras,
Žydai ant Jėzaus narsto virves storas,
Saldžiausis Jėzus ašarose mirksta,

Iš meilės tirpsta.

Muša ir stumdo kaip kokie pasiutę,
Už plaukų tąso budeliai sukrutę.
Tyli ir kenčia dėl mūsų piktybių

Viešpats galybių.

Pamėlynavus burna kraujais tvinsta,
Šarvuotoms rankoms bedaužoma tins-
[ta,

Maloningiausis Jėzus vos kvėpuoja,

Sunkiai dūsuoja.

Tegul man širdis į ašaras tirpsta,
 Kad taip sunkiose kaltybėse mirksta:
 Labai graudžiuosi, kaltybes regė-
 [dam(a)s,

Tave mylėdam(a)s.

Garbinkim Jėzų mes niekais pavirtę
 Už visus vargus, sopulius ir mirtį,
 Kuriuos kentėjo dėl mūsų piktybės
 Pats be kaltybės.

R A U D A

JĖZAU, baisiai mirčiai žydų ieškotas,
 Avinėli nekalčiausis,

O Jėzau mieliausis!

Už trisdešimt grašių Judos parduotas,
 Dieve mūsų aukščiausis,

O Jėzau mieliausis!

Mirštant sunkios baimės suspaustas,
 Giliai nuliūdes, Viešpatie geriausis,

O Jėzau mieliausis!

Kraujais prakaituodamas meldies,
 Alpsti, Viešpatie galybių stipriausis,

O Jėzau mieliausis!

Išdaviko nedoro bučiuotas,
 Žydams išduotas, Tėve maloniausis,

O Jėzau mieliausis!

Storomis virvėmis surištą,
Valdytojau pasaulio aukščiausias,

O Jėzau mieliausias!

Pas Kaipą už plaukų vilktas,
Iškoneveiktas, Dieve garbingiausias,

O Jėzau mieliausias!

Malkaus nedoro į veidą muštas,
Viešpatie mūsų aukščiausias,

O Jėzau mieliausias!

Suvadžiotojų dviejų sukčių apmeluo-
Viešpatie nekalčiausias, [tas,

O Jėzau mieliausias!

Būk pasveikintas! Būk pagarbintas,

Už mus užgautas ir išniekintas,

Būk pasveikintas! Būk pagarbintas,

O Dieve didžiausias!

*Verksmingas sielos pasikalbėjimas su
Sopulinga Motina, verkiančia savo
Sūnaus*

AI MAN, Motinai verksmingai,

Širdžiai mano sopulingai!

Skausmų peiliais perskrostai!

— Kogi Motina mieloji!

Širdis Tavo taip vaitoja,

Ko gi skauda širdį Tau?

— Širdis mano kraujais plūsta,

Siela iš liūdnumo džiūsta,

Žodžio ištart negaliu!

— Ko Tu Motina, be žado,
Koks Tau peilis širdį bado,
Ko taip verki, pasakyk?!

— Regiu Sūnaitį vos gyvą,
Jėzų Daržely Alyvų
Kraujais prakaituojantį.

— Ai Motina pilna skausmo,
Duok jėgos man Tavo jausmo,
Kad aš verkčiau su Tavim.

ANTROJI DALIS

Intencija

Antrojoje Viešpaties Jėzaus kančios apmąstymo dalyje pažiūrėkime, ką iškentėjo mūsų Išganytojas nuo neteisingo teismui apskundimo iki gailiam erškėčiais vainikavimui. Tas visas žaizdas ir išniekinimus paveskime pačiam dėl mūsų kentėjusiam Jėzui už visą krikščioniją, prašydami meilės ir santaikos tarp krikščionių, tikros vienybės ir saldžios ramybės, taipogi melskimės, idant Viešpats atleistų nusidėjimus ir atitolintų nuo mūsų plakimą už juos, o ypač; marą, badą, ugnį ir karą.

G I E S M Ė

STEBĖKIS, siela, kaip Dievas mylėjo,
Kaipo dėl tavęs savęs negailėjo.

Nors daug didesnė, kaip žydų smar-
Tavo piktybė. [kybė,

Stovi prieš teisimą Pasaulio teisėjas,
Kaip Avinėlis pjovyklą priėjęs

Baltais drabužiais dėl juoko valksty-
Kvailu vadintas. [tas,

Už mūsų kaltes rykštėms sudraskytas,
Kaltieji, eikim, čia mums pritaisytas

Vandens upelis gyvenimo naujo

Iš Jėzaus kraujo.

Žmonių puikybė sau žolynus skinas,
Rožių vainikais smilkinius dabinas,

Raudonas rūbas, erškėčių karūna

Ant Jėzaus kūno.

Tegul man širdis į ašaras tirpsta,
Kad taip sunkiose kaltybėse mirksta,

Labai graudžiuosi, kaltybes regė-
Tave mylėdam(a)s. [dam(a)s,

Garbinkim Jėzų mes niekais pavirtę

Už visus vargus, sopulius ir mirtį,

Kuriuos kentėjo dėl mūsų piktybės

Pats be kaltybės.

R A U D A

KAIP latras mirti vertas

Žydų apšauktas, Avinėlis nekalčiausis,

O Jėzau mieliausis!

Padūkusiųjų piktadarių apspiaudytas
Tavo veidas gražiausis,

O Jėzau mieliausis!

Petro su prisiega tris kartus atsižadė-
Mokytojau maloniausis, [tas,

O Jėzau mieliausis!

Piloto, teisman žydų vilktas,
Kaip kaltininkas pikčiausis,

O Jėzau mieliausis!

Erodo ir jo kariuomenės išjuoktas,
Karaliau mūsų aukščiausis,

O Jėzau mieliausis!

Baltais rūbais išjuokimui valkstytytas,
Pone garbingiausis,

O Jėzau mieliausis!

Prie akmeninio stulpo pririštas,
Baisiai nuplaktas, Viešpatie kantriau-

O Jėzau mieliausis! [sis,

Erškėčių vainiko sopulius
Ir niekinimus kenti, Nekalčiausis,

O Jėzau mieliausis!

Raudonu rūbu apjuokimui žydų ap-
Dieve garbingiausis, [vilktas,

O Jėzau mieliausis!

Klūpodamas su nendre, per galvą muš-
Karaliau Sopulingiausis, [tas,

O Jėzau mieliausis!

Būk pasveikintas! Būk pagarbintas!
Už mus nuplaktas, visas kruvinas,
Būk palaimintas! Būk pagarbintas!
O Dieve didžiausis!

*Sielos pasikalbėjimas su Sopulingąja
Motina*

— Prie stulpo mano Sūnelis,
Rykštėms nuplaktas Vaikelis,
Nuogas po visų akims.

— Mūsų širdys', o Marija,
Jėzaus meilės dek žariją,
Kad su Tavim verktumėm.

— Erškėčiais kraują paleido,
Teką ir varva nuo veido,
Kaip man gyvai išturėt!

— Duok, Marija, Sūnaus skausmą
Tavo Šventą širdies jausmą,
Kad su Tavim verktumėm.

— O Sūneli maloniausis,
Kad gi tas kryžius sunkiausis
Būtų ant mano pečių.

— Melsk, Marija tos malonės,
Kad mes kryžių kalti žmonės
Širdyse nešiotumėm!

TREČIOJI DALIS

Intencija

Šioje paskutinėje dalyje pažiūrėkim, ką Viešpats Jėzus iškentėjo nuo savo apvainikavimo iki vargiam mirimui ant kryžiaus. Tuos Jojo plakimus, išjuokimus ir išniekinimus paveskime Dangiškajam Tėvui už Gerardius, už visus Brolius ir Seseris, taip gyvus, kaip ir mirusius. Taipogi paveskime už suketėjusius nusidėjėlius, kad Žmonių Išganytojas pažadintų jų širdis į atgailą ir tikrą pataisymą savo gyvenimo. Galop, paveskime už visus mirusius, nevisai dar Dievo teisybei atsilyginusius, kad maloningiausias Jėzus teiktųsi savo brangiausiu Krauju užgesinti deginančią juos ugnį, o mums visiems suteiktų mirimo valandoje tikrą gailestį už nusidėjimus ir laimingą persiskyrimą su šiuo pasauliu.

G I E S M Ė

SIELA užšalus, kodėl neliepsnoji,
Ko nesutirpsti, širdie žmoniškoji?
Tavasis Jėzus meilės ugnį naują,
Tekina kraują.

Tos meilės ugnis Jį numirti veda
Ir gėdos medį Jam ant pečių deda.
Nuplaktas Jėzus vos Kryžių kilnoja,
Klumpa, vaitoja.

Budelių klauso, noroms gula, kojas
Patsai ištiesia ir rankas ir kojas.
Ant kryžiaus Jėzus vinimis prikalta,
Niekuo nekaltas.

Ai, medi mielas, šį Kūną Švenčiausią
Leisk mums ant rankų Jėzų maloniau-
Mes Jį padoriai grabe palaidosim, [sia,
Ir apraudosim.

Tegul man širdis į ašaras tirpsta,
Kad taip sunkiose kaltybėse mirksta,
Labai gaudžiuosi, kaltybes regė-
[dam(a)s,

Tave mylėdam(a)s.

Garbinkim Jėzų mes niekais pavirtę
Už visus vargus, sopulius ir mirtį,
Kuriuos kentėjo dėl mūsų piktybės
Pats be kaltybės.

R A U D A

KAIP piktadaris, prilygintas latrams,
Dieve garbingiausias,

O Jėzau mieliausias!

Piloto numirti tarp latrų išduotas,
Avinėlis nekalčiausias,

O Jėzau mieliausias!

Kryžių į Kalvarijos kalną nešdamas
Viešpatie mūsų kantriausias, [alpsti,
O Jėzau mieliausias!

Bukomis vinimis prie kryžiaus kaltas,
Viešpatie mūsų kantriausias,
O Jėzau mieliausias!

Tarp dviejų latrų viešai pakabintas,
Dieve garbingiausias,
O Jėzau mieliausias!

Aplink stovinčių ir praeinančių peik-
Juoktas, kaltintas, Nekalčiausias, [tas,
O Jėzau mieliausias!

Nedoro latro draug kybančio pasity-
Atpirkėjau mieliausias, [čiqtas,
O Jėzau mieliausias!

Karčia tulžimi ir uksusu girdomas
Šaukei, „trokštu“, Saldžiausias,
O Jėzau mieliausias!

Į Tėvo rankas atsidavęs, Dvasią išlei-
Tu Dieve aukščiausias, [dai,
O Jėzau mieliausias!

Juozapo draug ir Nikodemo nuo kry-
[žiaus imtas,
Ir palaidotas, Brangiausias,

O Jėzau mieliausias!
Būk pasveikintas! Būk pagarbintas!
Už mus kankintas ir sukruvintas!
Būk palaimintas! Būk pagarbintas!
O Dieve didžiausias!

*Sielos pasikalbėjimas su Sopulingąja
Motina*

AI, MAN širdį spaudžia, sopa,
Sieloj žaizda tuleriopa.
Kvapo atgaut negaliu.

— Duok mums, Motina, taip jausti,
Prie Jo žaizdų širdį glausti,
Verkti drauge su Tavim.

— Jau Tu miršti, Sūnau mano,
Širdis mano neišmano,
Kaip be Tavęs gyvai likt.

— Mes po kryžiumi sustoję,
Jėzaus mirtį apraudoję,
Trokštam mirti su Tavim.

Mielas Jėzaus balsas tilsta,
Galva svyra, nebekilsta.
Imk Motiną su savim!

— Mūsų širdys', o Marija,
Jėzaus meilės dek žariją
Ir ją visad išlaiky!...

Čia reikia giedoti tris kartus:

10/965-3

Kurs kentėjai už mus kaltus, Jėzau
Kristau, mūsų Pone, pasigailėk mūsų!

Plungės rajono savivaldybės
VIEŠOJI BIBLIOTEKA

G I E S M Ė

(Giedama per procesiją)

JĖZAU Kristau maloniausis,
Avinėli nekalčiausis,
Teikeis ant Kryžiaus numirti,
Geisdams mus kaltus atpirkti.
Raudok, o žmogau, gailingai,
Jog Pons dėl tavęs meilingai
Mirdams šaukia ant Kryžiaus į
[Tėvą,
Latrą Dangun vedasi pas Dievą.
Žodį paskutinį taręs,
Miršt galvą savo nuleidęs.
Verkia Pana Sopulinga,
Stovi po kryžium gailinga.
Saulė šviesi daros juoda,
Gailėsi visiems paduoda.
Žemė visa sudrebėjo,
Uolos skeldėti pradėjo.
Pagalios šoną atvėrė,
Kraują su vandeniu liejo,
Verkim gailiai ir ašaras liekim,
Jėzaus kančias nuolatos minėkim.
O Jėzau, kurs taip kentėjai,
Jog už mus numirt norėjai!
Prašom per tą kančią Tavo
Kaltiems atverk Dangų Savo. A.

A. Du. Balutiles

KAINA 15 CENTŲ

245

Gr-141

0,50 Lt

Plungės rajono savivaldybės
viešoji biblioteka

093520